

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . . . 1 ftt 25 kr. = 2 kor. 50 flt.
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . . .
Egész évre . . . 5 . . . = 10 . . .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Polacsek V. és Groák I. dohánytözsdejében, Groszmann J. Gubás F. és Heszl Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Városháztér 10. szám.
Szerkesztő otthon van minden nap délután 1—2 óráig.
KIADÓHIVATAL:
hova a nyiltterek, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reklamációk küldendők:
Wesselényi Géza
könyvnyomdája
Deák-utca (színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.
A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

A protekció láz.

(A—s.) Alig dühöngött oly intenzíven a protekció-láz, mint napjainkban. Az egész ország belekerült e vész forgatagba. Magas és kisebbrangú köz- és magánhivatalnokok, az egész értelmi osztály, de sőt az ügyvédek, orvosok, kereskedők, iparosok is protekcióval igyekeznek maguk részére biztosítani a boldogulhatást. Valóságos epidémiája ez az emberiségnek.

A közéletben gyakran észlelhető, hogy egyesek oly pozíciókat foglalnak el, melyek sem munkásságuknak, sem tehetségüknek, illetve képességüknek önkénytelen folyományai s ha kérdezzük, hogy honnan e kiváló szerencse, azt kapjuk feleletül: „hja, kitűnő protekciójuk van!”

Ez a veszedelmes társadalmi betegség benne rejlik a levegőben, ragály útján terjed, pedig nyomában az emberi tulajdonságok zavara és bomlása következik. A modern szellem kalauzsolása mellett kéjes cinizmussal forgatja ki az embert a maga valóságából s utóvégre is értelmi szegényen hagyja magára a tájékozatlanság utvesztőjében. Hány jobb sorsra érdemes lélek veszti egyensúlyát, hány ember veti az élet tengerébe hajója iránytűjét és züllik el a fin sícele-ideák enerváló hatása alatt? Semminek sincs értéke, sem a tudásnak, sem a képzettségnek, sem a hitnek, sem az erkölcsöknek, minden semmi, csak fő a protekció, ez pótol mindent. A legprimitívebb tehetség, a leggyöngébb tetterő benne istápolót talál; nem azt nézik: alkalmas vagy-e erre vagy arra az állásra, hanem azt, hogy ki ajánl? Azok, kik e század végén keresztülmennek e procedurán, tapasztalhatják, hogy az előremenetelben szükségük van egy jól zsírált váltóra, melyen a protektorok mint kezesek vállalanak érte felelősséget jövőbeli működéséért.

De tegyük fel, hogy a szegény ügyefogyott embernek nem állnak rendelkezésére ily kezesek, mitévő legyen ekkor? vagy mit cselekedhetik ilyenkor?

Minden szegény emberbe, már a helyzeténél fogva is, egy nagy csomó türelem veszi be magát és sok ideig nem is igen engedi meg magának, hogy a helyzetét igazán lássa, mert mindig áztatja lelkét és remél; azt hiszi, hogy végre-valahára a véletlen oly változást hoz majd be az életbe, mely aztán kárpótolni fogja egész jövőjére. Biztatja magát azzal, hogy mégis kell lenni igazságnak is a földön és ha az ember becsületes, szorgalommal dolgozik, hát csak viszi valamire.

Szegény flótás! de kedvesen naiv is vagy együgyűségben!

Elfelejtetted, hogy e század végén graszszáló ideák régen kirúgták már lábuk alól a talajt, hogy az ember értéke csak úgy ér valamit, ha azt egy más is prolongálja. Lehet diplomád, lehet magasabb képzettséget igazoló okmányod, lehet kitűnő minősítési táblázatod, lehetsz par excellence alkalmazott egyéniség; nem ezt nézik, hanem azt, hogy ki protezsál és azok szája ize szerint intézik el a reájuk nézve csak „bagatell-ügyet.” Szóval a hivatali kinevezéseknél mindig a hatalmasabb befolyás dönt. Ha a tied esetleg kisebb amazénál, úgy biztosra veheted, hogy bukott ügyed van. A protezsálási módnak van továbbá hivatalos formája is, melyet az 1873. évi t. cz. szentesített és amely alapul szolgált az 1935—93. és 3022—93. sz. I. M. körrendeletek kibocsátásánál.

Az imént hivatkozott törvénycikk és körrendeletek teljesen kiszolgáltatják a „civilbagaszt” a „militarizmus” molochjának.

Nézzünk egy példát. Egy kisebb javadalmazású hivatalnoki állásra pályázik egy különben kellő értelmiséggel bíró, de már évek hosszú során át diurnistáskodó Sanyaró Vendel és egy Morva- vagy Csehországból ideszakadt kiszolgált altiszt, nevezzük Krpcsák Eustáchnak. — Az előbbi ajánlja fáradhatatlan szorgalma, az utóbbi pedig a generális ur vizitkártyája. Ki nyeri el az állást? A kegyelmes ur egy na-

gyot üt az 1873. évi II. t. cz. 5. §-ra és aláírja Krpcsák Eustách kineveztetését. A diurnistaságban megöszült szegény Sanyaró Vendel tovább körmölhet, Krpcsák Eustách pedig egészen kényelmesen belehelyezkedhetik ez existenciát biztosító polgári stallumba.

Midőn ennek a »militár-fingerei«-nak konstatálásával, mely sehol sem nyer ennyire dédelgetett helyzetet, fölháborodásunknak kifejezést adunk, oda kívánjuk magyaráztatni szavunkat, hogy a katona — ha már annyira vagyunk különben is a militarizmusban — tartásuk meg mindaddig helyén, míg csak lehet és ne ütessenek ki vele 40—50 képzett polgár embert a nagyon megérdemelt, illetve rászolgált állásból, csak azért, mert talán kényelmetlen a katona-mundur. Az a katona, ki felvitte a szakaszvezetőségig, azt hiszem nem szolgált jobban rá a civil-állásra, mint a szegény diurnista, ki évek hosszú során át másolgatta az „Ő Felsege a király nevében” kiadott ítéleteket.

Reméljük, hogy a kenyérkereső állásokat osztogató illetékes tényezők végre-valahára kiszorítják a forgalomból „mundus vult decipi, ergo decipiatur” jelszavát és érvényre emelik amaz axiómát: hogyha már megadja a polgári elem mindazt a katonának, a mi a katonáé, ne vegye a polgártól a katona azt el, ami respektive a polgári elemé.

Suum cuique! Kinek-kinek a magáét!

Színháznýtás előtt.

Holnap megnyílnak Thália csarnokának kapui is s városunk közönsége újra élvezheti a színi előadásokat. Hogy élvezetet keres azokban, az bizonyos, hiszen manapság már a színházak nem eyebeek, mint szórakoztató előadások színhelye, a hová az ember csak azért megy, mert megszokta, vagy mert mulatni akar. Szerencse, hogy e mulatásnak mégis van valami tisztességesebb jellege, mint egyéb más mulatásoknak.

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Képek a felekezeti iskolából.

II. A temetség.

Még gróf Csáky Albin ő nagyméltósága nem ült Magyarország közoktatásügyének piros bársonyszékén, s így nem is eszelhette ki azon rendeletét, melylyel az iskolás gyermekeket a temetéseken való részvételtől eltiltotta.

Azon időben, ha tetszett az isteni gondviselésnek kis falunk polgárai közül valakit az élők sorából kiszólitani. lévén az a természetnek megváltozhatlan örök törvénye, nem csináltunk belőle nagy hű-hót. A „Pompes funebres” holló mezü emberei nem szaladgáltak fekete szélü nyomtatványokkal, melyen a jobb hazába költözöttnek előnevei, e sárgolyón viselt rangjai, czimei, méltóságai mind hiven előszámlálvák. Nem czégeskedett a boltok ablakaiban a részvétnek gunyolt hivalkodás drága koszoruk aranybetűs nehéz selyemszallagjain. A dalárda, a diktáló, harangozó, minden-minden kitellett közülünk iskolás gyermekek közül. A falu fúró-faragó emberei három szál deszkából összeütötték az örök hajlékot, kifarragták a fej- és lábát, a jó szomszédok megásták a helyet, a hol „nem faj semmi, [nem bánt senki”, a férfiak kivitték, az asszonyok elsírátták. S ment minden igaz részvétből, Isten nevében, ingyen. Egyetlen

kellék képezte csak a „behozatal” tárgyát s került pénzbe: a „pap”.

Vala pedig a mi kis falunk: e kisdéd akolnak 4 pásztora: a cs...i főtisztelendő, a p...i tisztelendő, a b...i tiszteletes, meg a nem tudom hová való és mily címü rabbi.

Régibb időben ugy a tisztelendő, mint a tiszteltes — tekintettel az eihunyt szerény anyagi körülményeinek mivoltára — a helybeli „rektor” urnak engedték át a temetség önálló elvégzésének nagy tisztességét az azzal járó kis stózával együtt, a mikor is csak mi magunk zendítettük rá a gyászszolozsmát:

„Oh jaj gyászos hang
Csendül a harang
„Ismét” a halottnak.”

Egy idő óta azonban kitört a „pásztorok versengése” s divattá lett nálunk is nemcsak az elkeresztelési-, de még az eltemetési vita is. Most már, hogy a Kőházi Csik István uram szavaival éljek — mihelyt olyan gyermek meghal mint az öklöm, mindjárt pap kell. Pedig bizony drága portéka az, még ha egy kell is belőle, hát még a kinek egyszerre kettő kell, mint Gyurka Józsinak a kőmivesnek, no az ugyan megemlegeti.

A dolog pedig úgy történt, hogy miután Petőfi szerint is „a virágnak megtiltani nem lehet, hogy ne nyíljk”, hogyan lehetett volna megtiltani a Blizmán Julcsa szerelmes szívének, hogy meg ne nyíljk

a Gyurka Józsi szerelmes, forró pillantásainak. Már hiába, ilyenkor az bizony „virítani kénytelen”, még ha úgy tiltják is, mint tiltották azt Julcsa buzugó papista szülői a főtisztelendővel együtt Nem ért semmit. A papista Julcsa felesége lett a lutheránus kőmivesnek.

Azt meg megint nemcsak a botanikusok tudják, de tudja minden falusi gazda is, hogy a virágból gyümölcs lesz, s így semmi csudálni való nincs rajta, hogy az ő szerelmük nyíló virága is — idők folytán — gyümölcsessé fejlődven, egy szép tavaszi reggelen a kőmives háza tetején ott kelepelt a házások szent madara: a gölya, hozván ajándéku egy-szerre 2 kis kőmives sarjat, kik közül az egyik fiui bizalommal tekintte az ő boldog atyjára, a másik pedig hangos lármájával rögtön elárulta, hogy ő Éva anyánk utóda.

Mintha csak az Isteni gondviselés ki akarta volna békiteni a két pásztort, rendelvén mindenik aklába egy-egy báránykát, mert hát tudvalevő dolog, hogy a 68-ik törvény 12-ik cikkelye érthetően kibeszéli, hogy a fiuk atyjuk, a leányok pedig anyjuk vallását kövessék. S hogy mint jó honpolgárok csakugyan alávéssék magukat a törvény világos intézkedéseinek, már másnap reggel keresztmamáik társaságában szekérre ülve ledöcöztek P...ba, hol a kis fiu luth. ritus szerint lett felvéve a hívők seregébe,

De hát jól van-e az ügy, hogy a színházba élvezni, mulatni megyünk? Hát semmi magasabb missiót nem töltenek be a színészek, csak annyit, a mennyit a jonglőrök izetlenkedései czéloznak?

Oh nem! Csak hogy a mai túlművelt, túlfinom társadalom hallani sem akar arról, hogy a színházak nem csupán szórakoztató estélyeket adnak, hanem egyuttal erkölcsnemesítő czélt is szolgálnak; hallani sem akarunk ma arról, hogy a színházban tanulni is lehetne; szót sem vesztegetünk rá, hogy a színház fölkeltheti érdeklődésünket a művészi iránt; hallani sem akarunk arról, hogy az előadott darabok erkölcsi igazságai talán a való élet körébe is belevágnak s nem kevesen lehetnek közöttünk, kiket érzékenyen érinthetnek azok, — nem, mert hiszen csak színházban vannak mindezek!

No hát mindez ferde föltógás, helytelen gondolkodás, félreismerése a színházak s a színi előadók hivatásának.

Jól van! Am helyezzük mai fölfogásunkból kifolyólag első helyre azt, hogy élvezni megyünk a színházba, de engedjük meg azután azt is, hogy tanulni is megyünk oda. A költők igazságszolgáltatásai, az előadók a reális életet hiven, kifejező deklamációjai s mozgásai mind arra valók, hogy tanítsanak!

Éppen ezért nagy kívánságokkal állunk elő az új színi idény beálltakor. Csak hogy kívánságaink igen könnyen teljesíthetők. Azt óhajtanók, hogy a drámai művek nagyobb helyet foglaljanak el a repertoírban, mint különben szokásban van. A drámai művek — azokhoz véve a vigjátékokat is — egy kicsit magasabb művészetet kívánnak, mint a bohózatok s operettek. Maguk a színészek tanuskodhatnak e mellett, hogy igazi jó alakítást nyújtani drámában sokkal nehezebb mint bohózatban, a hol a legkomolyabb szerep is a legtöbbször tisztán a hatásadás eszközüvé válik igen sok színész kezében. A magasabb drámai műveknek: a tragédiáknak előadása sok nehézségbe ütközik ugyan, de ezeket is föl kell vennie annak a színigazgatónak, a ki nem csupán a telt házakat szereti, de örül annak is, ha a művészet igazi istennőjének s nem csupán Terpsichorének oltárán áldozhat. Maga a közönség hidegen viselkedik ugyan egyelőre az e fajta előadások iránt, de azután neki melegszik s ha az itt levő tanuló ifjúságot vezetőik figyelmeztetik, bizonyára nem lesz üres ház drámai előadások alkalmával sem.

A mi az operettek előadását illeti, ezeknél a főkvánságunk az előadó színészekkel szemben az, hogy a kétértelműségeket ne kultiválják, a pikantiáris kiszínezését ne gyakorolják, s a helyzet komikumokat a drasztikusság undorító mázával ne fokozzák, mert bizony-bizony ha ezeket üzik, nem színészek, hanem csufondároskodók lesznek.

S aztán még egy a főkvánságunk: Szeretnők ha hova tovább igyekeznének színészeink kiirtani a közönség köréből azt a gyanut, mely igazi erkölcsüket, jellemüket sérti s bántja. Szeretnők, ha a miskolczi szintársulat e tekintetben is kifogástalan volna. Mert igen-igen bajos hatnia annak az előadónak a

míg a kis leány visszafelé jövet a közelebb eső Cs...n a kath. anyaszentegyház szertartása szerint lett megkeresztelve.

Oththon aztán betekerték egy bölcsőbe a két felekezet képviselőit. De mintha csak a kéféle keresztviz nem hagyná őket nyugodni, kitört a testvérek felekezeti harcza. Mikor a lutheranus szendergett volna édes álomban, akkor a pápista türelmetlenség hangos nyilatkozata riasztá fel, majd megfordítva. A tapasztalt szomszédnők aztán — az eddigi egyforma „menázi“ megváltoztatásával — székfütheát készítették a békétlenkedőknek. Ezt az ujitást azonban az ő pápista vallású kis leány nemcsak hogy be nem vette, de még az ujitások iránt engedékenyebb öcscsére is megneheztelt s azt egész éjjel hangosan nyilvánítá. A bába asszony tanácsára aztán másnap Cs...ról szentelt vizet hoztak s éjjelre mindketten be lettek — csak úgy kézzel — permetezve. Ez ellen meg a luth. hívó protestált, úgy hogy a kömivesek háza egész reggelig megint olyan lett mint a Becsali csárda — hangos.

Szegény édes anyjuk már egészen kimerült gyermekeinek ez áldatlan harcza következtében. Ha az egyiket elringatta, karja erőtlenséggel hanyatlott le, pedig éppen most ébred a másik.

Néha mindkettő hangosan apellál az anyai szeretetre, s a szegény asszony ilyenkor eltűnődhetik Pókaynéval „Melyiket szeressem?“

leghathatóbb, a legmegindítóbb, a legtanulságosabb szerepben is, a kiről a közvélemény erkölcsi szempontból elítélőleg nyilatkozik. Igazán csak komédiának tartja s nem művésznek. Ma napság már a vidéki színészek sem kárthatatják olyan életmódra, a mely kifogásolható, — mert a szorgalmas s tehetséges színész tisztas fizetést húz. Csak az a fő, hogy a művészi rangkórság, a tulzó urhatnomság, e veszedelmes társadalmi betegségek ne vegyenek rajtuk erőt. Maguknak a színészeknek kell arra törekedniök, hogy a társadalomban az őket megillető helyet foglalják el, mert bizony, míg az előítéleteket, a gyanúsításokat nem igyekeznek megszüntetni, elhárítani, addig ne vegyék zokon, ha bizonyos tartózkodás fogadja őket itt is, ott is.

Miskolcz közönsége szereti a színészeket, — látogatja az előadásokat, csak a színészek igyekezése megfelelni a közönség igényeinek. — Jól betanult, helyesen rendezett, lelkiismeretesen megjatszott előadások a mi kívánságunk.

Az új igazgatót kedvező hír előzi meg. Régebbi idő óta van társulata s a vidéki testületek között soha sem állott utolsó helyen. Reméljük, hogy jó hírét nem czáfolja meg. Isten hozta őt is, társulatát is, találják itthon magukat közöttünk s legyenek igazi apostolai a színművészetnek valamennyien.

Orgonaszentelés — S.-Szentpéteren.

Sajó-Szentpéter városa vasárnap, e hó 22-én. szép és megható ünnepélynek volt színhelye. Az ev. ref. egyház templomában épített díszes orgonát akkor adták át a közhasználatnak.

A város apraja-nagyja már kora reggel ünnepi ruhába öltözve járt-kelt az utcákon. Az arczokról meg lehetett látni, hogy itt valami ünnepély készül. A templom melletti téren komoly méltósággal csoportosultak férfiak, nők egyaránt s vásárolták a zsolnárt. Azért vásárolták pedig a zsolnárt vagis az énekes könyvet, mert már ezután, mielőlt az orgona megszólal, nem fogják diktálni az ének szövegét a templomban; azt olvasni kell majd az énekes könyvből.

Reggel 9 órakor megkondult a harang s a templom hajója egészen megtelt hívőkkel, kiknek számát a vidékről besereglett közönség is növelte.

A gyülekezeti éneklés után a s.-szentpéterei dalárda Gerencsér J. tanító vezetése mellett egy alkalmi karéneket adott elő szépen és meglepő szabotossággal.

Ezután Kun Bertalan püspök lépett a szószékbe és — imádkozott. Hogy milyen volt az az ima, melylyel fölavatta az emberi kez ama művét, melyben — az ő szavai szerint — lélek és összhang van; azt fölőlesleges fejtegetnünk, elég annyit mondanunk, hogy Kun Bertalan püspök imádkozott, bűvös szavaival önkéntelenül ragadta a hallgatók lelkét a buzgóság szárnyain istenhez, kinek kegyelmét és áldását kérte az egyháza s annak hűveire.

A püspök lélekemelő imája után Ruttkay Menyhért miskolczi orgonista ujjai alatt megzendült az orgona hangja s egy hosszabb előjáték után, annak kísérete mellett a gyülekezet a 37. Dicséretet énekelte el buzgón, lelkesen s magasztos érzéssel.

Ezután Bartha Mihály d.-horváthi lelkész mondott alkalmi beszédet. Előadta az orgonának, mint

Már-már áldozatul esik a közös anya, ha a jó Kata néne idejekorán nem érkezik segítségével, bölcs tanácsával. „Könnyűt azon segíteni lelkeim“, — így vigasztalta a már csüggedő anyát — csak ezt kell teiben megfőzni s estére jól tartani a gyerekeket... Ezzel egyidejűleg kötényéből néhány száraz mákhajat borított ki az asztalra. A bölcs tanácsot tett követés estére a hívők a hitetleneknek való mákony élvezetében részesültek.

S csodák csodája, nem hiába, hogy az öreg Kata néne leg tudósabb asszony a faluban, de legjobban is tud „komendálni“. A máskor oly nyugtalan testvérpár oly nyugodtan szendergett egész éjjel át, hogy még lélekzetüket sem lehetett hallani. Már a napnak egy kíváncsi sugára is bekan-dikált az ablakon s ők még mindig aludtak. Aludtak... csakhogy akkor már édes anyjuk elmondhatta volna Rákhellel:

»Puha fehér párnán hullámos reddőin,
Mily szépen alusztok két szép csecsemőin
Dajkáló emlőim elfogadni késtek
Balga aggódással várom ébredéteket
— — De — — hiába várom!«

Bizony hiába várta... Délig is... mind hiába!

»Ott töltötték már ők a delet,
Hol angyalok terlenek.«

s a kétségbeesett anya fuldokló zokogással borult két kis gyermekének meghidegült holttestére.

Nro. 3.

(Vége köv.)

hangszernek történetét; hogy az egyszerű Pán-sípól miként fejlődött a századok folyamán a mai orgona, a hangszerek királya. Beszélte az áldozatkészsegről, mely a sajó-szentpéterei orgonán. k lételt adott; ki emelte Kasza Ferencz egyháztagnak buzgóságát, a ki ezzel a szép művel megajándékozta az egyházat.

A nagy hatással elmondott beszéd végeztével ismét a dalárda énekelte. Az ének végső akkordjába már belevegyült az orgona szelid, lágy hangja is, melynek kísérete mellett a gyülekezet a 130. dicséret dallamát énekelte el.

Ezzel az ünnepély véget ért.

A templomi isteni tisztelet után diszebedre gyült össze az ünneplő közönség a „Zsodoma vendéglő“ nagy termében. Az asztalfőn Kun Bertalan püspök foglalt helyet, vele szemben Kasza Ferencz útt, a püspök mellett jobbról és balról sorakoztak: Lévy József megyei főjegyző, Ragályi Béla egyházmegyei gondnok, Lossonczy Jenő egyházi főgondnok, Kolozs Barna kir. járásbíró, Vadnay István főszolgabíró, Vladár Ervin. Szekrényessy Árpád tanácsbíró, Vattay Bertalan, Suszták Antal ügyvédek, dr. Orbán Barna orvos, Györfly Sándor gyógyszerész, Szepessy Sándor róm. kath. káplán és a felső-borsodi egyházmegye lelkészi kara nagy számban.

A toasztok sorát Kun Bertalan püspök nyitotta meg. Az első pohár — ugymond — azé, a ki okot szolgáltatott a mai ünnepélyre, élteti Kasza Ferenczet. Utána Vadász Pal esperes és szentpéterei lelkész emelt poharat, örömeinek adva kifejezést a felett, hogy szeretett főpásztorunk — ugymond — eljött ide imádkozni, kinek ajkán ugy száll ég felé az ima, mint virágkehelyből az illat. Kun Bertalan püspököt élteti. Lévy József gyönyörű toasztjában elmondja, hogy senkinek több joga és oka nincsen résztvenni a szentpéterei egyház örömeiben, mint neki. Hiszen ebben az egyházban láttam meg — mondja szóló — a napot, a gyermekévek édes emlékei és a sirhalmok is ide vonzanak; s ha egykor életem végén kiköt az örökkévalóság révébe, ennek az egyháznak oltalma alatt kívánok nyugodni. Majd az áldozatkészsegről beszélve, kívánja, hogy a Kasza Ferencz szelleme hassa át a hívők lelkét, mert a mi egyházunk az egész országban olyan szomjuhozó vándor, melyre egy pohár víz is üdítőleg hat. De miután minden szép szónál többet ér egy kis cselekedet, én — ugymond — ezennel 200 frt alapítványt teszek az orgona fentartására. (Lelkes éljenzés). — Dávid József hangácsi lelkész Vadász Pal esperes-lelkész és Lossonczy Jenő főgondnokért emelt poharat. — Szepessy Sándor róm. kath. káplán egy költői hasonlatokban gazdag beszédben Szalay Gyula orgona-építést éltette. — Szalay Gyula a magyar ipar nevében köszönetet nyilvánít Kasza Ferencznek. — Lossonczy Károly mint házigazda Ragályi Béláért; Bartha Mihály Lévy Józsefért; dr. Orbán Barna Bartha Mihály és Ruttkay Menyhértért, mint az ünnepélyen közreműködőkért; Ruttkay Menyhért a szentpéterei dalárdaért emelt poharat. Toasztot mondtak meg Csizmadia Jenő bánhorváthi lelkész, Galló József erdész, Doktor Gyula kazinczi lelkész és Bródy Móríc szentpéterei föld-birtokos.

A bankettet este táncmulatság követte, mely kivilágos virradatig tartott.

H I R E K.

Dobos Sámuel.

A függetlenségi eszmék egyik kiváló harczoza hunyta le szeméit e hó 20-án örök álomra. Dobos Sámuel, közéletünk egyik szerény, de kiváló munkásának drága hamvai fölött domborult a legújabb sirhant. Ő volt az, ki azzal dicsekedhetett, hogy tizennégy csatában harczott hazánk függetlenségének kivívása mellett. Az 1848/49-ben lefolyt szabadságharcban részt vett és menekülnie kellett Sardiániába, hol 3 és fél évet töltött el. Szülei és rokonai, ismerősei és barátai megiratták őt, mint holt embert, de milyen volt az öröm, mikor hosszu bujdosás után szeretett hazánkba vissza jött. Azóta csendes otthonában élve, dolgozgatott. Mint a városi képviselőtestület tagja, a függetlenségi párt egyik érdemes tagja, 48-as honvéd, az ipartársulat alelnöke, a csizmadia társulat elnöke, a kereskedelmi és iparkamara tagja stb. hunyt el a jeles férfuban, kinek halálát gyászlobogók hirdették. — A városunkban június 16-án lefolyt képviselőválasztás okozta halálát. Akkor hült át, betegségbe esett és azóta mint súlyos beteg ágyba feküdt, míg végre a kéréllhetetlen halál 60 éves korában ragadta ki őt az élők sorából. Temetése vasárnap délután ment végbe sörház-utcai lakásáról. Oly rengeteg közönséget, mint ezen derék férfiú temetésén egybegyült, Miskolcz városa ritkán látott. Ott láttuk a kereskedelmi és iparkamara küldöttségét Radvány István kir. tanácsos

vezetése alatt, az ipartestületet Pfliegler Ferencz elnök vezetése alatt, a képviselőtestületet, az izr. betegsegélyező-egyesületet, a csizmadia-társulatot, az iparos segédek egyesületét, a függetlenségi párt számos tagját, a 48-as honvéd-egyletét testületileg stb. városunk előkelő férfait, polgárságának egész zömét. A ravatalnál Tóth Dániel ref. lelkész megható beszédet tartott, majd a polgári dalos-egylet adott elő remek gyászadalokat. A sirnál Gyurkó József ipartársulati jegyző tartott bucsubeszédet. Az elhunyt ravatalára küldöttek koszorukat: az ipartestület, a ker. és iparkamara, az izr. ipartársulat stb. Az ipartestület külön gyászjelentésben tudatta fájdalmát. „A miskolci ipartestület a fájdalom lesújtó érzésétől áthatottan jelenti munkás és szerető tisztelt alelnökének Dobos Sámuel urnak pénteken, október hó 20-án, délután 5 órakor hosszas betegség után bekövetkezett gyászos kimúltát. A példás szorgalmu és a szeretet által minden jóért és nemeseért érző férfinak hamvai október hó 22-én vasárnap délután 4 órakor fognak a serház-utczai halottas házból örök nyugalomra tételni. Miskolcz, 1893. október 21. A munkás polgár hamvai felett virasszon az örök emlékezet!” — Az itt közölt sorokat az elhunyt bánatos özvegyétől veszszük, ki találon az öszi részvényekben vigasztalódást. »Fájdalomtól tölt keblem melegéretéből mondok forró köszönetet Miskolcz város tekintetes hatóságának a képviselőtestületének, a kereskedelmi és iparkamara, a miskolci ipartestület, az izraelita betegsegélyező egyesület, a csizmadia ipartársulat igazgatóságainak és minden tagjának, kik Istenben boldogult kedves férjem néhai Dobos Sámuel végtisztességételenül megható kegyes részvétellel megajándékozni méltóztattak. A legmélyebb halála kötelezett szolgálójok *Özv. Dobos Sámuelné.*»

— **József főherceg jubileuma és Miskolcz város** Városunk képviselőtestülete hétfőn tartott közgyűlése alkalmával azon városok sorába állt, amelyek József főherceg nagy érdemei iránt a hála és elismerés érzelmeivel adóznak. József főherceget általános lelkesedéssel a város diszpolgárává választotta s a honvédség fenállásának és vele kapcsolatban József főhercegnek mint a honvédség parancsnokának 25 éves jubileuma alkalmából öt feliratilag üdvözlő. Öszinte örömlüknek adunk kifejezést Miskolcz város képviselőtestületének ezen hazafias szellemtől áthatott határozata felett. Nekünk magyaroknak minden alkalmat meg kell ragadnunk, hogy demonstráljunk a magyar honvédség mellett, mely nekünk igazi véderőnk, várunk és oltalmazónk és hogy annak parancsnoka József főherceg a nemzet büszkesége. A diszpolgári oklevelet és feliratot majd annak idején küldöttség fogja a főhercegnek átnyújtani.

— **Érseki jubileum.** Dr. Samassa József egri érsek 1873. évi október hó 26-án foglalta el érseki székét Egerben; husz évi kormányzásának évfordulóját imponáns módon fogja megünnepelni a megyebeli papság, Hevesmegye törvényhatósága. A jubilans főpap ma délután fogadja a küldöttségeket s tiszteletükre rezidenciájában fényes bankettet rendez. Csütörtökön hálaadó isteni tisztelet tartatik a székesegyházban. Városunk róm. kath. papságát Foltin prépost-kanonok, Kiss hittanár, a miskolci kerület papságát Blazsejovszky esperes és Némethy plebános fogják képviselni. Miskolcz városa hétfőn tartott közgyűlésében egyhangú lelkesedéssel határozta el, hogy Samassa érseket jubileuma alkalmával hazafias érdemeinek elismerése mellett feliratilag üdvözlő; ezzel kíván kifejezést adni azon halának, melyet a kiváló főpásztor Miskolcz város kulturális fejlődésében tett áldozatkészsége által méltán kiérdemelt. Öszinte örömmel csatlakozunk mi is hedoló szerencsekívánatainkkal a hazafias főpap jubileumához! Ad multos annos!

— **Mádi Kovács György** altábornagy, kassai hadtestparancsnok hétfőn kihallgatáson volt a királynál, előléptetését megköszönte. Az új hadtestparancsnok — mint értesültünk — még e héten elfoglalja állomását.

— **Békény Béla** kir. törvényszéki bíró, a mezőcsáthi kir. járásbírósi hivatal vezetését a napokban átvette.

— **Kinevezés.** Balázs Elemér a miskolci kir. törvényszék kedvelt jegyzőjét Ó Felsége a király, az egyházi kir. járásbíróshoz aljárásbíróvá nevezte ki. A kinevezéshez öszintén gratulálunk.

— **Városi közgyűlés.** Hétfőn délután Miskolcz város képviselőtestülete rendkívüli közgyűlést tartott Soltész N. Kálmán polgármester elnöke alatt, kinek indítványára József főherceg Miskolcz város diszpolgárává választott, valamint elhatározottat,

hogy dr. Samassa József egri érsek jubileuma alkalmával feliratilag üdvözlőtlenség. Polgármester részvétellel emlékezik meg Dobos Sámuel elhunyt felett, a közgyűlés jegyzőkönyvileg fejezi ki részvételt. Ezután tárgyalatott Reidinger Béla kérvénye a „Korona” szálloda építésére vonatkozólag, valamint a miskolcz-tapolczai vasut átengedése vonatkozó szerződés, mire az ülés több kisebb ügynek elintézésé után véget ért.

— **Esküvő.** Hurray Ferencz balaton-füredi földbirtokos szombaton délelőtt vezette oltárhoz Nádpataky Margit urhölgyet. Nádpataky László uradalmi felügyelő kedves leányát. Az ifjú pár igaz szerelem szötte szép frigyéhez zavartalan és tartós boldogságot kívánunk!

— **Lelkészválasztás.** A saji-ivánkai ev. ref. egyházban vasárnap ment végbe a lelkészválasztás. A templomban összegyűlt hívek egyhangulag Barna Gyula s.-szentpéteri segédlelkész választották meg. Gratulálunk!

— **Boxicsevics Lajos** ezredes, az egri 60 ik gyalogezred parancsnoka a mult héten az ezred néhány tisztjével városunkban járt, a hol a távozó Üxküll-Gillenband Sándor gróf hadtestparancsnoktól búcsút vettek. Most nevezett ezredesnek egy intézkedése keltett a napokban nagy felkést ország-szerte. Egy dalt készítettett a „Gottterhalte” dallamára, melyet az egri kaszárnya udvarán Rachendorfer kapitány ily szavak kíséretében osztott ki: „Egy dalt kell tanulnotok, mely a királyról és a hazáról szól, ez legyen a ti himnuszotok!” Hogy a jó szándék kétségteletül meg volt a kapitányban is, meg az ezredesben is, az tagadhatatlan, de hogy érzéktik nincs a költészet iránt, az is bizonyos, mert különben nem kihozták volna a szegény bakákat ilyen Honfi Keresztessy Palra valló versszöveggel:

»Isten áldja, Isten védje
A királyt és országát.
Az ő hatalmas segélye
Vezessen veszélyen át.
Védjük a szent koronáját,
Ha e lenség van nyomán,
Védjük egész házát, fáját,
Kinek elődje szent István.»

Ezzel végződik a „néphimnusz”:
»Dicső királyunk mellette
Emeslelkű úgy mint ő,
Örök bájjal díszesítve
All a dicső királynő.
Szálljon le Isten áldása
Boldogítsa ég ötet,
Éljen Habsburg egész háza,
Ferencz József, Erzsébet.»

Azután meg azt is elfeledték azok a jó urak ott Egerben, hogy a „Gottterhalte” dallama iránt, a melyhez ez a szöveg irva van, nem lelkesedik a magyar bakák; a lelkesedést pedig örmesterekkel sem lehet belevérni az emberbe. De azért az ezredes ur parancsára egész vasárnap délután hangzott a kaszárnya udvarán a magyar „Gottterhalte.”

— **Elismerés és kitüntetés.** A helyben állomásozó 5. gyalogezred zenekarának kiváló tamborát Buchelt Károlyt szolgálati évének 25 éves jubileuma alkalmával Rosenzweig ezredes a tisztikar nevében elismerő szavakkal üdvözlölte, buzdította további kitartásra és egy százas bankót nyújtott át neki, mint a tisztikar ajándékát. Kartársai tiszteletére szép ünnepélyt rendeztek.

— **Koszoru a honvédszobron.** A miskolci izr. hitközség küldöttségében részt vett izr. ipartársulati tagok a Budapesten csütörtökön megtartott miniszteri audiencia után Pick Jakab vezetése alatt a következő iparosok: Friedman Herman, Réthi A. J., Grünbaum Ignác, Burger Ferdinánd és Krausz József kivonultak a budai honvédszoborhoz, hol a miskolci izr. ipartársulat nevében nemzeti szintű szallaggal „A miskolci izr. ipartársulat” felirattal ellátott díszes koszorut helyeztek a honvédszobor talapzatára. Az időközben egybegyűlt nagy számu közönség a hazafias polgárokat zajosan megéljenzette. Ugyanezen időben hajtattott arra József főherceg kis fiával, ki földünk lelkes éljenzése után tisztelettel földieinknek. A miskolcziak koszoruját az előjáróság a szoborról levette és a többi koszoruk közé helyezte el. A fővárosi lapok kivétel nélkül elismeréssel nyilatkoznak a miskolci izr. ipartársulat eme hazafias ténye felett.

— **Kettős esküvő.** Lövinger Dávid polgártársunk házánál e hó 17-én kettős nász-ünnepély volt. Nevezett polgártársunknak két leánya lépett e napon a házasság útjára. Róza leányának Neuman Géza nagybecskereki kereskedő; Hermin leányának pedig Klein Venczel hajdu-böszörményi kereskedő esküdtött örök hűséget. Tartós boldogságot kívánunk az ifjú pároknak!

— **A szendrei járás utmesterei állására a pályázat határideje** a m. kir. belügyminiszterium rendelkezésével 1893. évi november hó 6-ig meghosszabbított.

— **A földmives iskola,** melyet a kormány a miskolci kereskedelmi és iparkamara területére tervezett, csak nem akar a megvalósulás stádiumába jutni. Hevesvármegyében ez az ügy anyagi pártolás hiányában már megfeneklett, nálunk sem igen vár reá jobb sors.

— **Bem tábornok** első proklamációja és levele. Bem a mikor Erdélybe indult, 1848. december 18-án levelet irt Kossuth Lajoshoz, a melyben kéri, hogy

Eötvös Mihály helyére Teleki Sándort nevezze ki kormánybiztosnak. Együttal a hadjárat megkezdésére és az osztrákok kiűzésére is érdekes nyilatkozatokat tesz. A levélhez egy proklamáció tervezetét is mellékeli, a melyben Erdély népéhez szól, békére és nyugalomra inti őket. A két okirat francia nyelven van irva. Mind a két iratot Kossuth sajtókezü jegyzetével áttette Beöthy Ödönhöz, Erdély akkori kormánybiztosához, kinek hátrahagyott iratai között maradtak meg. A két iratot a volt kormánybiztos fia: Beöthy Ákos orsz.-gyűlési képviselő átengedte a kolozsvári orsz. ereklye-muzeum igazg. tagja Szabó Samu kérésére a muzeumnak s a nagybecskü okmányok most francia szövegben és magyar fordításban közölve vannak a muzeum hivatalos lapjában: a Kolozsvárt megjelenő 1848—49. „Történelmi Lapok”-ban.

— **Csoka Sándor** szinigazgató 60 tagból álló szinársulatával tegnap déli 12 órakor városunkba érkezett. S habár Miskolcz város közönsége tárt karokkal nem fogadta, szíves „Isten hozott”-at mondunk nekik, mi kívánjuk, hogy ittletük alatt találjanak Miskolcz város falai között kedves otthonot.

— **Az iparos ifjusági olvasó-, közművelődési és önképző-körének** alakuló közgyűlése — mint azt lapunkkal tudatják — vasárnap, f. hó 29-én fog megtartani az ipartestület tanácstermében.

— **Szerencsétlenség.** Katona Kálmán fűtő a miskolci vasuti pályaháznál szombaton reggel egy t-hervonat kerekei alá oly szerencsétlenül került, hogy a vonat kerekei a szószeros értelmében testét összezúzták. Holttestét a helybeli közkórházba szállították, hol a kir. törvényszéki orvosok fel is boncolták.

— **Az első előadás.** A sziniidény holnap veszi kezdetét városunkban. Szinre kerül az örökké kedves és szép zenéjű Millöcker hirneves operettje „Szegény Jonathán” a főbb szerepekben: Karacs Imre, Mátray Kálmán, Breznay Géza, Orley Flóra. Pogány Janka és Bérczi Marival. A harmadik felvonásban Litzemayer nővérek matra-tá czodájtelenek.

— **Színházi műsor.** A megnyitó előadást követő s 14 napra összeállított műsor a következő: pénteken október 27-én Orley Flóra felléptével: „Próba házasság” vigszimű 3 felvon. dalok- és kupleékkal, a fővárosi életből, irta: Gerő Károly, a harmadik felvonásbeli népszimű kupleékat éneklő Karacs Imre.

— Szombaton, október 28. páratlan bérlet 3-ik számban ujdonság e szinpadon először a „Valéni nász” hirneves társadalmi szimű a romániai társadalmi életből merítve. — Vasárnap 29-én páros bérlet 4-ik szám Orley Flóra primadonna felléptével „Felhő Klári” énekes népszimű. — Hétfőn, október 30-án népelőadásul felére leszállított helyárrakkal „Fene leányok” énekes fővárosi életkép, kiállítás. l. — Kedden október 31-én páratlan bérlet 5-ik szám, „Frou-frou” az elkényesztetett nő, társadalmi dráma 3 felvonásban.

— Szerdán, november 1-én páros bérlet 6-ik számban „V-ik László és Hunyadi László halála” eredeti történelmi tragédia. — Csütörtökön, november 2-án páratlan bérlet 7-ik számban Orley Flóra primadonna felléptével „Párisi élet” vig operette 5 felvonásban.

— Pénteken, november 3-án népelőadásul felére leszállított helyárrakkal „Bukow, a székelyek hóhéra” eredeti történelmi látványos szimű dalokkal, csataképpel, a harmadik felvonásba táncokkal a Litzemayer nővérek és a karszemélyzet által. — Szombaton, november 4-én páros bérlet 8-ik számban szimű ujdonság e szinpadon először: „Lemondás” Karczag Vilmos hirneves társadalmi 4 felvonásos sziműve.

— Vasárnap november 5-én páratlan bérlet 9-ik számban „Ripp van Winkle és a kékhegyek szelleme” regényes operette. Hétfőn, november 6-án népelőadásul felére leszállított helyárrakkal bohózat ujdonság új jelmezekkel és női egyenruhakkal e szinpadon először: „Fene anyósok” énekes bohózat. — Kedden, november 7-én páros bérlet 10-ik szám opera előadás Orley Flóra primadonna felléptével „Willárs dragonyosai” regényes opera 3 felvonásban a bécsi operaház, és a budapesti m. kir. operaház műsor darabja táncok a Litzemayer nővérekkel. — Szerdán, nov. 8-án páratlan bérlet 11-ik számban „Pezsgő” közkedveltségű vigjáték 3 felvonásban.

— **Még egy elpáholtt rendőr.** Vasárnap délután nagy néptömeg nézte végig azt a páros viaskodást, a mely egy rendőr és egy jólbekapacizált munkás ember között folyt le, persze a bámuló közönség osztatlan tetszése mellett. A rakoncátlan munkás embert éktelen rivalgása miatt a forgóhid mellett álló rendőr rendre utasította, a mire a választ a rendőr egy magyaros mellbeütéssel meg is kapta. A rendőr az erőszakoskodó egyént a dunkliba szandéközván bevinni, közöttük igen érdekes harcz támadt, a mi élenken emlékeztetett bennünket a Robinetti és Masson-féle díjbirkózásra. A különbség csupán az volt, hogy itt a díj helyett az elismerő oklevelek pecsétjeit egymás arcára nyomogatták. András bácsi már legyőzetett, de jött egy másik András s ugy kettecsken a dühöngő munkás embert bérkocsiába ültették és a bámuló közönség hangos, de gunyos hatótája közben a város házára kocsiakztak. Hogy ott mi történt — tilos, elég azonban annyi, hogy egy igen érdekes „ingyen komédia”-t láttunk.

— **Egy liter borért — egy fület.** Vasárnap Szirma-Bessenyőn Barabás József ezermester több társával a korcsmában mulatott, miközben Barabás fogadásból egy liter borért saját jobb fülenek felső és alsó részét levágta és nyomban meg is ette.

— **Ügyvédi iroda egyesítése.** Dr. Gencsi Samu és dr. Grósz Viktor helybeli ügyvédek irodáikat egyesítették.

x **A jótékonycélu „Gizella Egylet”** férjhezmenendő leányok számára Ó. cs. kir. fensége Gizelle főhercegnő védnöksége alatt a legelőnyösebb és legolcsóbb biztosítást nyújtja azon szülők és gyámoknak, kik leánygyermekük, illetve gyámoltjaik jövőjét és jóllétét szívőkön viselik. Ezen intézetnél minden fél részvényes és a nyereség a felek között osztatik fel. Ez idén 16% osztalékot élveztek a felek és a feltűnő gyarapodásnál fogva bátran kecsegtethetjük feleinket azon kellemes reménnyel, hogy a jövő évi osztalék a 20%-ot fogja elérni. Ajánljuk tehát ezen jótékonycélu egyletet a t. biztosító közönség figyelmébe és kérjük, hogy ilyen kötvényeket irodánkban (Miskolczon, Széchenyi-utca 48. sz. a. az emeleten) vagy ügynökeink útján váltani szíveskedjenek. A „Gizella Egylet” miskolczi vezérügynöksége: *Steinberger, Rott.*

x **A legszebb vivmány a biztosítás terén az „Első biztosító intézet katonai szolgálat esetére”** Ó. cs. és kir. fensége József főherceg védnöksége alatt, mely a katonasághoz besorozott ifjura valóságos jótétemény. Kellemesebbé teszi az ifju katonának a szolgálatot a hadseregben, a m. kir. honvédségnél, a cs. és kir. haditengerészetnél és megóvjaa az ifjut a pénzavartól és így a katonai élet terheit jó részben megcsökkenti. Ajánljuk tehát a legmelegebben ezen biztosítási módozatot azon t. szülőknek és gyámoknak, a kik figyermekük jólétét szívőkön viselik és kérjük őket ily biztosítási ügyleteket irodánkban vagy ügynökeink útján leendő mennél tömegesebb megkötésére. Iroda: Miskolczon, Széchenyi-utca 48. sz. alatt az emeleten. „Első biztosító intézet katonai szolgálat esetére” Ó. cs. és kir. fensége József főherceg védnöksége alatt m. sz. miskolczi vezérképviselősége: *Steinberger, Rott.*

x **Nagy előny.** Az „Allianz élet és járadék biztosító részv. társaság” elfogad biztosításokat az ember életére. Foglalkozik különös szeretettel a munkás biztosítással és a díjak olcsóságára nézve minden más intézettel szemben versenyképes. Kiváló előzetes felvilágosítást nyújt az irányában és a m. kir. államvasutak alkalmazottainak, tanítóknak, magántisztviselők és más alkalmazottaknak 10% engedményt nyújt a biztosítás megkötésénél. Ajánljuk tehát ezen általunk képviselt és nagy előnyöket nyújtó intézetet a t. közönség becses figyelmébe. Iroda: Miskolczon, Széchenyi-utca 48. sz. Az „Allianz” élet és járadék biztosító részvénytársaság vezérügynöksége Miskolczon: *Steinberger, Rott.*

Értesítés.

A városi szőlőtelepből ez évben kikerülő mintegy 18,000 db. fás, gyökeres oltvány darabja 8 krért eladandó lesz.

A venni szándékozó miskolczi lakos és szőlőbirtokosok felhivatnak, hogy vételi szándékjokat f. évi november hó 2-ik napjáig nálam jelentsék be.

Miskolc, 1893. október 24-én.

Sollész N. Kálmán,
polgármester.

Ertesítés.

A borsodmegyei kir. pénzügyigazgató ur által az 1893—1895. évekre összeállított III. osztályú kereseti adó összegek után kirótt általános jövedelmi pótdadó tételeket feltüntető lajstrom hivatalunkhoz áttétetett.

Ennek folytán a jelzett adólaajstrom az 1882. évi XLIV. t.-cz. 18. §-a értelmében október 22-től 30-ig bezárólag Miskolc város adópénztári hivatalánál 8 napi közszemlére kitétetik oly czélból, hogy mindazok, a kik a folyó évben működött adókövető bizottság által megejtett tárgyalások alkalmával III. osztályú kereseti adóval megrovattak, az azok után előírt általános jövedelmi pótdadók összegéről biztos tudomást nyerjenek.

Miskolc, 1893. október hó 21.

Miskolc város adópénztári hivatala.

Meghívás.

A miskolczi kir. kath. gimnázium segélyező-egyesülete f. é. október hó 29-én, vasárnapon, délelőtt 10 órakor tartja V. rendes közgyűlését, melyre az egyesület összes tagjai ezennel meghivatnak.

Tárgy-orozat:

1. A titkár jelentése az egylet 1892/93 tanévi működéséről.
2. A számvizsgáló-bizottság jelentése az elmúlt tanévről.
3. A költségvetés megállapítása az 1893/94. tanévre.
4. E etleges indítványok.

Miskolc, 1893. okt. 19.

Kaffka,
egyleti elnök.

Dassievicz Gyula,
titkár.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Dr. Halász Sándor**
Kiadó: **Wesselényi Géza**

Tanulóleányok

kalapvarráshoz

felvételnek

Pelikán és Gyukits

kalapgyárában.

Olyanok, kik a varrásban jártasok, előnyben részesülnek.

Eladó szőlővessző.

A Borsodmegyei gazdasági egyesület

elad Miskolczon

	sima	gyökeres
Riparia, portulast. ezenként	25—30 frt	—
Riparia tomentosa	20	40 frt
Riparia sauvage és grandiflora	10	20
Vitis Solinis (meszes talajokra)	15	30

Egyesületi tagok ezen árak felét fizetik.

(Ez. n. árkedvezményben a 3 és 5 frtos rendes tagok részesülnek)

Csomagolás saját árban. Elküldés utánvétellel. Megrendelések Miskolcra a Titkári hivatalhoz intézendők. **Almaoltványok** tagoknak 20 krért, idegeneknek 30 krért adatkak.

A tagok oltványilletményeiket novemberben átvehetik.

HIRDETMÉNY.

A Miskolczi Takarékpénztár
részéről tisztelettel értesítjük a betevő közönséget, hogy betéteket 4—8 napi felmondáshoz kötött kamatozó pénztári jegyekre

is elfogad intézetünk.

A pénztárjegyek bemutatásra szólnak 50, 100, 500, 1000 és 5000 forintról állítatnak ki s ez idő szerint 3 és 1/2%-lit kamatoznak.

Ezenkívül tisztelettel tudatjuk, hogy intézetünk — tekintettel a nagyérdemű közönség fokozódó bizalmára — azon kellemes helyzetbe van, mikép az alapszabályainkban előírt minden üzletágban szolgáltatást a legelőnyösebb feltételek és kamatlat mellett ajánlhatja fel.

Kelt Miskolczon, 1892. november 14.

A Miskolczi Takarékpénztár igazgatósága.

Csak rövid ideig

Teljes végeladás!

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, miszerint gyáramat Miskolcztól Budapestre helyeztem át, miért is raktáromon levő legcsinosabb fehér porcellán- és más színes

cserépkályhámra

rövid időre

nagy árendemény mellett teljes végeladást tartok.

Továbbá szilárd anyagból épített cserépszindelyvel fedett

égető-kemenczém szabadlábbon olcsón eladó.

Teljes tisztelettel

VLADÁR KÁROLY

cserépkályhagyáros

MISKOLCZON, a Fazekas- és Major-utca sarkán.

A „Bodó” hegyen
egy szőlő
nagy szilvással

ELADÓ.

Czím a kiadóhivatalban.

Széchenyi-utca 109. sz.,

BERLINER I. Miskolc,

a Takarékegylet házában.

3—30

Kitűnő, jó és hallatlan olcsó

finom vichszos vagy bagaria bőrczipó urak részére erős talppal párja .

egész könnyű Gems, Patent, borjubőr. vagy lakkos, uraknak, esetleg báli vagy salon

Posztó, bőrrel, ezugos 3.50-től 5.50-ig, valódi orosz-lakkal 4.50-től 6.50-ig. Posztó hosszúszerű eszímák, bőrrel és lakkal .

Női ezugos-czipók zerge, patent vagy borjubőrből 10 izlésteljes formában erős talppal, hosszú szárral

Női ezugos-czipók finom Gems Glace, szép Lasins szalonlakkal, vagy orosz-lakkal, avagy egész bőrből

Női Posztó, bőrrel 3 frtól 4.50-ig, finom posztó és valódi orosz-lakkal .

Gyermek eszímák lakkal vagy lakk nélkül, ráncszal vagy anélkül, 3 évtől 13 éves gyermekek részére

Finom Gráezi kalapok 25 különböző formában a legújabb divát szerint

Nyúlszörű kemény és puha valódi angolkalapok

Téli plus- és borsapkák 25 válogatott izlésteljes formában feltűnő olcsón, nem különben ingek, nyakkendők, bőröndök, gallérok, kézelők óriási választékban legolcsóbb

árban kapható. — 1 Finom ezilinder 4 frt.

Széchenyi-utca 109.

BERLINER I, Miskolc,

a Takarékegylet házában.